

KIRKELIG KUNST

PAA DE TO STORE KUNSTUDSTILLINGER I KØBENHAVN 1925

Den fri Udstilling. Niels Skovgaards Altertavle til Boeslunde Kirke.

Mindet om den gamle, prægtige, gotiske Tavle, som Niels Skovgaards nye Tavle skal erstatte, vil ganske naturligt faa den sidste til at synes flov og kedelig; tillige tager Udstillingens skarpe, brutale Lys al Andagt og Inderlighed fra den; men — forsøger man at glemme den gamle Tavle og betragter Skovgaards Arbejde i en halvmørk Aftentime, tænkende sig Tavlen paa Plads i Kirken, saa mærker man den Skovgaardske Kunsts Ærlighed og Tilforladelighed i Arbejdet og Kærlighed til Emnet, og Tavlen fremtræder smukt og enkelt, vel egnet til sin Plads. Men der er et andet Spørgsmaal, man stiller sig: Var det nødvendigt at fjerne den gamle Altertavle?

Vi spørger Nationalmuseets Direktør, Dr. phil. Mackeprang: »Det var i og for sig mod Museets Vilje, at vi fik denne Altertavle, de 500 Aar var naturligvis ikke gaaet spurløst hen over den, navnlig havde Kridtgrunden løsnat sig stærkt, ligesom adskilligt af den arkitektoniske Udsmykning var forsvundet.

Tavlen blev underkastet en indgaaende Konservering (ikke Restaurering) af Museets Konservator, Niels Termansen. Fra Kirkens Side holdt man absolut paa en Restaurering, og da Museet ikke kunde gaa med hertil for ikke at forvanske det gamle Præg, Tavlen har bevaret, trods talrige Smaaskavanker, og Konservatoren

Boeslunde gamle, gotiske Altertavle (c. 1450).

I Midten Maria med Jesusbarnet, staaende paa Halv-
 maanen omgivet af spillende Engle, i de øverste Felter
 Episoder af Marias Liv, Jesu Fødsel og Jesu Omskæring,
 i de nederste Felter Sct. Olav, de tolv Apostle og

Sct. Jørgen. — I Predellaen: Jesus med de
 fem kloge og de fem daarlige Jom-
 fruer. — Paa Fløjenes Yder-

side otte Billeder af
 Jesu Lidelses-
 historie.

stærkt fremhævede, at der de følgende Aar maatte et jevnligt Tilsyn og en Efterkonservering til, blev der truffet den Ordning, at Tavlen deponeredes i Museet. Her vil den da være under det stadige Tilsyn, som Erfaringerne har vist, den Slags Ting kræver. Et Tilsyn, der naturligvis langt bedre kan finde Sted her end i Kirken«, slutter Direktør Mackeprang.

Egentlig havde jeg selv tænkt, at der her var et Tilfælde, hvor man kunde bebrejde Nationalmuseet dets Lyst til at berøve Kirkerne deres Klenodier, før Faren for Tilintetgørelse gør det nødvendigt, og saa staar man over for et Tilfælde, hvor Kirkebestyrelsen selv har bidraget til Tavlens Fjernelse. Et Pragtstykke

som denne Altertavle, selv om den er blevet lidt medtaget af Tidens Tand, vil dog altid være smukkere end en ny moderne — og der kan ikke vises Omhu nok for at bevare de gamle Kirkeklenodier og bevare dem for Kirkerne, selv om der maa ofres nogle Penge paa Vedligeholdelsen.

Foraarsudstillingen paa Charlottenborg:
Billedhugger Axel Poulsen: Altertavle skaaret i Egetræ.

løses i den herligt samhørende Indskrift: *Den yndigste Rose er funden.*

Ornamenterne foroven og de fire Evangelister er stærkt forgyldt, Relieffet tænkes belagt med Farver, men selve Træet er saa smukt i sin Farve, og Udskaerlingen af Figurerne er i den naturlige Snitbehandling saa god, at det vil være Synd at bemale Relieffet, man burde nøjes med at stemme de forgyldte Ornamenter ned i Samklang med Træets naturlige Farve, hvis Kirken da ikke absolut fordrer stærke Farver.

Endvidere udstillede den unge Maler Stefan V. Pedersen et udmærket, kraftigt og bredt virkende Forarbejde til: *Forkyndelsen*, et Altervæggebillede for Stevns Frimenighed.

ELO.